

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Henricus Garnettus qualis. n. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1606.

potuisset Catholicus aliquis in Thronū irrepsisse qui Protestantibus negotium
 facillisset; Nunc verò nullo fundamēto sperari fauorē aut gratiā, coronā in legi-
 timū successorē impositā, cui & legitimi hærēdes non desissent Et nouus Pseudo
 Londinensis in concione coram Rege palam pronuntiauerat extirpandum haud
 dubiè Regiū genus nisi Papistæ radicitus euellerentur Qua in re etiam videri potuit
 contrariè prophetasse; His tamen quasi facibus accensū nobili genere & Eque-
 stri loco nati Catholici aliqui, patientiæ armis depositis (quibus Christianum
 est in afflictione decernere) specie pietatis ad vindictam conuersi, immane faci-
 cinus & impium, & à quo cōmemorando oratio ipsa abhorret, meditati sunt.
 Sunt in Westmonasterienſi Palatio Aulae ingentes duæ contiguæ, plus sexcen-
 tis hominibus capiendis aptæ; Huc Rex, huc optimates, huc frequens populus
 ad comitia conuenit: sub his ædibus in conductam caueam immensam vim
 pulueris nitrati congestam condunt, & multo ligno opertam nè in aspectum
 veniat occulunt. Paratumque habebant hominem cum fomite, quo admi-
 nistro eâ horâ quâ frequentissimo Senatu in secundis comitijs coisisset ordines,
 Regem cum optimatibus, & parte magna populi, disiecta immani fragore tam
 magna mole ædificiorum opprimerent, dilcerperent, præfocarent, & Reg-
 num vniuersum consternatione defixum, suorum amissione mæstum,
 Principe consilioque exutum, ad impolitam ingenij sui formam reuocarent,
 flagitio haud dubiè temerario & crudeli; Ad quod vsquequaq; aggrediendū
 ipsimet non erat animi satis, cum cogitarent innoxios plurimos cum nocen-
 tibus perituros, & amicorum hominum salutem & vitam cum ijs quos hosti-
 um loco habebant, non in discrimen modò, sed in exitium præcipitari; id quod
 detegendæ conspirationi occasio fuit: Vnus enim quispiam è coniuratis ami-
 cum per literas monuit, si vitam amaret suam, nè interesset senatui: Quæ literæ
 cum ad Regem peruenissent, dilatis in alium diem comitijs patuere quas pe-
 nitus abstrulas arbitrabantur insidiæ. Deprehensâ coniuratione, ij qui consen-
 serant dispersi sunt, alij latebras, alij pugnam meditati; in quâ cum aliqui ceci-
 didissent, cæteri capti inconsulti facinoris penas iudicio perfoluerunt. Fuitque
 non leuis suspicio non neminem inter optimates longe ante diem de conspi-
 ratione resciuisse, & artificiosè simulasse ignorantiam quò plures inuolue-
 rentur: Quo artificio & Societatis *Iesu* Religiosos aliquot Patres insimulare
 conatus est, quasi eiudem flagitij auctores aut nequiter conscios; *Henricum*
Garnettum, Odoardum Oldcornum, Oswaldum Tesmundum, Ioannem Ge-
rardi; de quibus singulis consequenti narratione dicendum erit.
 X X. *Henricus Garnettus* Notinghamiæ, vel vt alij scribunt, Hennariæ in
 vicino Derbiensī Comitatu, honesto loco, anno quinquagesimo quinto supra
 sesquimillesimum natus, adolescens in Italiā cum *Aegidio Gallopo* profe-
 ctus, Romæque in Societatem nominis *Iesu* vndecimo Septembris anni sep-
 tuagesimi quinti cooptatus, Magistro *Fabio de Fabijs*, viro non magis vetusti
 sanguinis claritate quam Religiosa seueritate nobili, vitæ Religiosæ Tyrocini-
 um posuit: Tum ad humanarum diuinarumque literarum conuersus studia,
Christo.

Percalum-
 niam notā-
 tur ex no-
 stris aliqui
 tanquam
 conspiratio-
 nis nequi-
 ter conscij.

Henricus
 Garnettus,
 qualis vir.

phoro *Clauio*, *Francisco Suario*, *Benedicto Pereirio*, *Roberto Bellarmino*, aliisque viris præstantibus præceptoribus usus, eam doctrinam breuiter contectus est, ut in Romano nostro Collegio Hebraicas primùm literas, tum quaestiones Metaphysicas publicè explicarit. Mathematicis etiam Scholis præfectus est, in quibus diutius eum repentinus *Clauij* morbus detinuit quàm incensa eius in Patriæ salutem studia postularent. Ad Anglicanam enim vineam quando summis suis precibus anno octogesimo quarto designatus perfectionem adornabat, *Clauius* difficillimo correptus morbo, penè desperatam salutem animam ægens, eum sibi lucescerem à summo Societatis nostræ moderatore depoposcit; neque viro optimo, deque Ecclesiæ optimè merito mos geri non potuit. Sed biennio post eum recreatus à morbo *Clauius* sibi scholisque redditus esset, impetrata discedendi facultate, mense Iulio anni octogesimali sexti vnâ cum *Roberto Southwelo* in Angliam appulit. Ibi eum biennium circiter in procuranda priuatis operis proximorum salute posuisset, ei *Missioni* (per occasionem captiuitatis *Guilielmi Westoni*,) Præfectus, & strenui operarij, & egregij moderatoris partes ita cumulatè obiit, ut coleretur à familiaribus, amaretur ab exteris, omnibus esset admirationi. Erat enim in eo viro ingenium perspicax, acie solidumque iudicium, rerum plurimarum cognitio, præsens consilium, solertia singularis: Accesserat etiam prudentiæ magister usus, quæque eum his rarò coniungitur, morum simplicitas & candor animi minimè suspicacis: Ad hæc incredibilis moderatio, lenitas etiam supra naturam; expertem perturbationum diceres; Morum mira facilitas, & demissione animi conditâ seueritas; In ore vultuque verecunda iucunditas, quam neque remitteret familiaritas, neque grauitas asperaret. Quæ illi ignorantum æque notorumque amorem ac venerationem conciliabant; ut nè in proditoria quidem actione ab aduersarijs instituta, laudibus eius abstinere potuerint; Neque enim magna modò auctoritate ac merito inter Catholicos habitum fatentur, sed ipsi etiam à Deo, & meliøre natura dotibus ornatum multis vocant; virum item grauissimum atque literatissimum, genere clarum, non infimis dotibus excultum, arte eruditum, linguarum usu peritum.) Quin etiam *Northamptonus Garnettum* alloquens, "Itæ dotes tuæ, inquit, præstantiores, si in natura seorsim sua expendantur, misericordiam potius commouerent, quàm humanitatem exacerbarent; Quorum enim quemque non ad placabilem quandam animi facilitatem propensum redderet tanti viri interitus: Si vultum intueamini, si gestum, lumina cum moderatione & solido iudicio?) Et mox: "Tui affectus admodum sedati, & ad obsequium præstandum exquisitè compositi, consilia integra, & quodam innocentæ nitore conuicta, &c.) Atque ut ad nostros reuertamur, obseruauit *Personius*, quod annorum duodeuiginti curriculo quo illâ rexit Missionem in summa temporum varietate ac difficultate, nemo vnus è nostris, nemo minus beneuolorum eo tempore in Societatem Sacerdotum, in personam *Garnetti* quidquam asperius aut dixit vnquam aut scripsit Romam; quod & prudentiæ singularis, &

1606. vitæ intermeratę firmissimum est argumentum. Hic tantus ac talis vir, quem *Bellarminus* olim auditorem suum, non dubitat omni doctrinæ genere & vitæ Sanctitate incomparabilem appellare, cum tot annos Anglicanâ Christi vineam tantis laboribus, vigilijs, periculisque excoluisset, in acerbissimum Ecclesiæ hostium manus delapsus, in crimen Majestatis per summam inuidiam ac malevolentiam vocatus, iniquissimo iudicio oppressus, publicè Londini sententiam sustinuit, die tertio Maij, Anni sexcentissimi Sexti. Res hac ratione gesta est.

Vnde orta
calumnia
in Societa-
tem.

XXI. Puluerariæ coniurationis Machinatores plerique in secretiori iudicio conscientia maculas apud Societatis homines diluebant; id quod Magistratum Hæreticum omnia curiosè circumspèctantem vel pridem non latebat, vel ex *Batesij* coniuratorum famuli inter quæstiones sermone recenter patuerat: Neque admodum credibile videbatur quòd horum nullus rem atrocitate plenam aut consilij aut remedij quærendi causa aperuisset. Veriti igitur aduersarij nè tantum facinus in publicum Catholicæ Religionis odium ignominiamque minus cederet, si paucorum hominum eorumque Laicorum conscientia circumscriberetur, communicare eius inuidiam cum Iesuitis constituerunt; & duobus circiter post detectam coniurationem mensibus, cum toto Regno peruulgatum esset nullum Sacerdotem eius rei fuisse participem, seri rumores cæpti, ac paulatim increbrescere, *Garnettum*, *Greenwayum* (qui & *Tesmundus*) *Gerardum*, coniurationis conscios deprehensos esse: Paulò post calumniæ publica etiam auctoritas addita, propositis totâ Angliâ Edictis acerbissimis quibus *Garnettus* cum Socijs, coniuratorum confessione eius facinoris conuicti dicebantur, & capitalis pœna decreta, si quis hospitio recipisset, si quis iuisset, si quis oculuisset. Et quoniam de confessione coniuratorum agitur, non abs re erit hic attexere literas de eorum supplicijs scriptas, ex quibus de huiusmodi calumnia quid censendum sit liquido apparebit; De cæteris post videbitur. Literæ sic habent.

Literæ de
supplicio
eorum.

XX. Carissime Domine: Non dubito quin pridem ad te perlatum sit sermo de conspiratione inter octo Iuvenes Catholicos nobiles conflatâ, ad pristinum Regni statum commutandum; qui omnes (præter quatuor occisos, *Catesbeyum*, *Perceum*, & duos *VVrightos*) comprehensi, videlicet, *Euerardus Digbeyus*, *Thomas VVintour*, *Ambrosius Rookwood*, *Ioannes Grant*, *Robertus Keyes*, *Guido Faux*, *Robertus VVintour*, & *Batesius* famulus *Catesbeyi*, supplicio sunt affecti die Iouis & Veneris huius septimanæ, Quatuor ad Sanctum Paulum, & quatuor West-Monasterij. In actione perdullionis tota res ab Regio Procuratore in Catholicos, Sacerdotes, & Iesuitas coniecta est; aiebatq; nullam vnquam conspirationem extitisse cuius hi non fuissent auctores; repetitq; iam inde ab Elizabethæ diebus quæ contigerant, nè Essexianam quidem omisit quin & illius faceret Iesuitas & Catholicos architectos. *Euerardus Digbeyus* iudicio postulatus agnouit se in eorum, quod rem celasset; de cætero nihil se egisse, nihil esse machinatum: Quandoquidem verò,